

t24.com.tr/haber/turkiye-nin-gelecek-hikayesinde-feminist-kadinlar-olacak,981232

"Geleceğimizi erkek egemen partilerin eline bırakmayacağız"

*** Gülseren Onanç**

Sima ve Hosna politikacı, feminist insan hakları aktivisti iki Afgan kadın. Afganistan ve dünya siyasetini okuyabilen, sorunları ve çözümleri bilen, ülkelerinde sorunların çözümü için çalışmış nitelikli kadınlar. İyi eğitim almışlar, BM gibi uluslararası kuruluşlarda görev alabilecek yetkinliklere sahipler. İngilizceyi mükemmel konuşuyorlar. Onlar ile olan görüşmemden sonra neler hissettiğimi SES'e yazdım. Bu iki kadın Afganistan yerine

Norveç veya İzlanda’da doğsa kim bilir yaşamları nasıl farklı olurdu. Coğrafyanın kader olmasına isyan ediyor insan. Taliban’ın okuma hak ve özgürlüğünü ellerinden aldığı Afgan kadınları ve kız çocuklarını düşününce isyanım daha da artıyor.

Düşününce bu duygularımın altında sadece Afgan kadınlara duyduğum empatinin yatmadığını anladım. Afganistan’da yaşananlar kendi ülkemizin geleceğine ilişkin korku ve endişelerimi depreştirdi. Bugüne kadar yaptıklarımızdan farklı aksiyonlar almamız gerekiyor. Kendimizin ve gelecek nesillerin geleceğini bu erkek egemen siyasete teslim edemeyiz diye düşünüyorum.

Türkiye’nin Afganistan olmayacağını biliyorum ama bu gidişle herhangi bir gelişmiş ülke yaşam standardına da hiç erişemeyeceğiz. Oysa benim yaşamak istediğim memlekette kadınlar ve kız çocukları cinsiyetlerinden dolayı ayrımcılığa ve şiddete uğramaz. Kadınlar ve kız çocukları özgür düşünür, üretir, sorgular, yazar. Dilediği mesleği seçer, aşık olduğu kişi ile birlikte yaşar, ülkesinin geleceğinde aktif rol oynar, siyasette söz sahibi olur. Türkiye böyle bir memleket mi? Hayır. Bu yönde mi ilerliyor? Hayır. Kadın cinayetleri artıyor, kadınlar iş gücünden ve eğitimden çekiliyor mu? Evet.

Geçen ay **Prof. Dr. Serpil Sancar’ın CEİD** (Cinsiyet Eşitliği İzleme Derneği) için hazırladığı *Türkiye’de Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini İzleme Raporu*’nun bulguları bu geri gidişi gözler önüne seriyordu.

SES Eşitlik ve Dayanışma Derneği olarak, Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmesi ile Avrupa Birliği ve uluslararası sözleşmelerden uzaklaştığını, bu çekilmenin hedefinin bir rejim değişikliği olduğunu söyledik.

İstanbul Sözleşmesi sonrasında kadınların neler yapabileceğini değerlendirdiğimiz Temmuz ayı toplantımızda Koç Üniversitesi hukuk fakültesi dekanı Prof. Dr. Bertil Emrah Oder ile Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmesi sonrasında, kadın hareketinin artık stratejik işbirlikleri ile siyasi bir aktör olması gerektiğini konusmuştuk.

İş bütün bu nedenlerle, SES Eşitlik ve Dayanışma Derneği’nin Eylül ayı toplantısında gelinen durumun ışığında geleceğimize ilişkin sorgulamayı başlatmak istedik.

“Türkiye’nin Gelecek Hikayesi Yazılırken Kadınlar Nerede olacak?” sorusuna cevap aramaya çalıştık.

Toplantımızın başında Profesör Serpil Sancar önce CEİD için hazırladığı raporun bulgularını sundu. Aşağıdaki gelişmeleri Türkiye’nin kadın haklarındaki geri gidişin kilometre taşları olarak algılıyoruz:

- 2010 yılında Diyanet Yasası değiştirilerek Diyanet İşleri Başkanlığı’na kadın ve aileyi koruma görevi verildi.
- 2011’de Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı’nın adından “kadın” çıkarıldı.
- 2013’ten itibaren ise Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü toplumsal cinsiyet eşitliği ulusal eylem planı hazırlamayı bıraktı.

Ayrıca erken yaşta ve zorla evliliklerin meşrulaştırılması için Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) değişiklikler yapılmak üzere onlarca hamle yapıldı. Bu hamlelerden en sembolik olanı 18 yaşından küçük çocuklara nikah kıyan imamların cezalandırılacağı hükmünün kaldırılması oldu.

Aklımızda Afganistan, önümüzde Türkiye'de toplumsal cinsiyet eşitliğinin gerilediğini koyan CEİD raporu; kadın hareketine emek veren kadınlar ile Türkiye'nin gelecek hikayesinde kadınların nerede olacağı üzerine tartıştık. Hem kadın hareketi olarak kendi özeleştirilerimizi yaptığımız hem de beklentilerimizi ortaya koyduğumuz verimli bir toplantı oldu. Toplantının sonunda siyaseti ve geleceğimizi ellerimize almanın çok acil bir ihtiyaç olduğu sonucuna vardık. Zira şu anda muhalefet partilerinin de bir kadın politikası olmadığı gibi ittifakı korumak adına selefi İslam'a teslim olduğunu gözlemliyoruz.

“Kadın hareketi içinden feminist adaylar çıkaralım ve destekleyelim” önerisi hepimizi heyecanlandırdı. Geniş bir buluşmada yeniden buluşmaya ve seçim sürecine aktif olarak hazırlanmaya karar verdik.

Geleceğimizi erkek egemen partilerin eline bırakmayacağız. Türkiye'nin, coğrafyamızın feminist kadın hareketinin siyasi perspektifine, değişim gücüne ihtiyacı var. Hem ülkemiz, hem kendimiz için siyasette daha etkili yollar açacağız, kendi adaylarımızı seçeceğiz ve destekleyeceğiz.

Türkiye'nin gelecek hikayesinde feminist kadınlar aktif olarak yer alacak.

* Bu yazı, Eşitlik, Adalet, Kadın Platformu'nun sitesinden alınmıştır.